

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

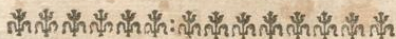
Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CXIX. Stipulationem in donatione appositam pro donatario & illius hæredibus, & successoribus quibuscumque, repugnare substitutioni graduali, & perpetuæ in bonis donatis. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

legibus de donatione loquentibus: Galerat. dicto cap. 18. num. 34. versic. est tamen verum, Tiraquell. in l. si unquam, in verbo Donatione largitus, n. 206. 207. & 208. C. de revocat. donat.

Nec obstat quod dicitur, renunciationem fuisse factam per errorem, & sic rescindendam: Quia hoc esset verum, si ageretur de puncto claro in favorem renunciantis, sed cum agatur de re, quæ clara supponitur in favorem ejus, cui renunctio facta fuit, remanet valida renunctio, itaut non possit allegari error confessionis in ea contentæ, cum confessio & renunctio sint separata & diversa: Galerat. dicto cap. 18. num. 35. versic. est igitur: & utile non vitiat per inutile in his, quæ invicem separabilia sunt: cap. utile, de reg. jur. in 6. Concludendum itaque ad favorem nepotum, contra filios Patru.

CAPUT CXIX.

Stipulationem in donatione appositam pro donatario, & illius hæredibus & successoribus quibuscumque, repugnare substitutioni graduæ & perpetuæ in bonis donatis. De donatione facta filio & hæredibus, quod ad ejus successione qualitas hæreditaria requiratur. Liberi in conditione positi non censentur vocati in contractibus, nisi ex conjecturis. Et vocatio vicissim excluditur si adsint conjecturæ in contrarium. De dictione Gallica, *Enfans*, utrum sit collectiva, an verò solos filios primi gradus comprehendat, secundum usum loquendi communiter observatum.

SUMMARIVM.

- 1 Quando in instrumento donationis stipulatio fuit interposita per donatarium pro se, & suis hæredibus, & successoribus quibuscumque, tunc liberi non succedunt in bonis donatis tanquam liberi, sed tanquam hæredes.
- 2 Si stipulatio fuerit concepta pro hæredibus & successoribus quibuscumque, pater potest ex bonis donatis relinquere uni, vel pluribus liberis, prout sibi placuerit.
- 3 Qualitas masculinitatis non est incomparabilis cum qualitate hæreditaria.
- 4 Si in stipulatione facta fuerit mentio hæredum, filii non succedunt, nisi sint hæredes patris mediatæ, vel immediatæ.
- 5 Facultas eligendi unum ex liberis appositæ in primo gradu, censetur repetita in secundo, quando viget eadem ratio.
- 6 Orationes conjunctæ per copulam, &c., inferunt repetitionem qualitatum appositarum in oratione precedenti continuata.
- 7 Si primi donarii filii excludantur, multò magis filii secundi donarii censentur exclusi.
- 8 In interpretatione voluntatis testatoris circa substitutiones multum attendi debet quid fuerit observatum tempore præterito.

Sanlegerii quæst. & res. civil. T. II. P. II.

- 9 Liberi positi in conditione, in contractibus non censentur dispositivè vocati, ex veriori sententia.
- 10 Quæstio de liberis in conditione positæ, hodie valde anceps est, & fere iudicibus arbitraria.
- 11 Qui non sunt vocati, gravari non possunt.
- 12 Ex legato dotis facto filiabus, colligitur conjectura exclusionis nepotum, quia si eos vocasset, provideret etiam de dotibus in hoc gradu.
- 13 Conjectura, quod liberi positi in conditione sint vocati, quia descendentes, rejicitur.
- 14 Item & conjectura masculinitatis cum digressionem ad plures gradus.
- 15 Maxime si masculi sint positi in conditione affirmativè.
- 16 Idem si testator non habuerit intentionem conservanda agnationis, & alia concurrant, de quibus ibid.
- 17 Dictio collectiva, *Enfans*, comprehendit plures gradus, & secundum aliquorum sententiam arguit liberos esse dispositivè vocatos.
- 18 Sed hæc conjectura rejicitur, maxime si non adsint verba tractum temporis successuum importantia.
- 19 Si testator discretivè locutus fuerit de liberis, & liberorum liberis, tunc appellatione liberorum, continentur liberi primi gradus tantum.
- 20 Sub nomine, des *Enfans*, utrum soli liberi primi gradus continentur, secundum sermonem Gallicum.
- 21 Qualitas jurisdictionalis quando non faciat conjecturam vocationis filiorum positorum in conditione.
- 22 Vocatio est unum ex requisitis ad reciprocam substitutionem.
- 23 Ex substitutione activa nihil inferitur ad passivam.
- 24 In casibus, in quibus filii in conditione positi, sunt vocati ex conjecturis, non tamen ex eo inferitur quod fuerint reciprocè gravati.

Nobilis Baptista de Pol, Joanni filio suo pro se, & suis hæredibus & successoribus quibuscumque stipulanti, contemplatione matrimonii, & propter dilectionem ejusdem filii, & quia sic sibi placuit, & placet, donavit inter vivos Territorium, & Dominium, ac Iurisdictionem Sancti Tronqueti cum suis pertinentiis, necnon plurima alia bona. Voluit tamen dictus donator quod dicto Joanne moriente cum masculis naturalibus & legitimis, & de vero matrimonio procreatis, dictum Dominium Sancti Tronqueti cum suis pertinentiis sit, & pertineat in totum ad unum, vel ad plures de dictis liberis masculis, ad totalem dispositionem & voluntatem dicti Joannis.

Et moriente dicto Joanne sine liberis masculis naturalibus & legitimis, & de vero matrimonio, quod dicta Terra cum pertinentiis sit, & pertineat in totum ad Nobilem Gabrielem alterum filium suum, si sit in vita, & si non sit in vita, ad ejus liberos masculos, naturales & legitimos, & de vero matrimonio, æquis partibus & portionibus. Et si dicti liberi masculi dicti Joannis morerentur sine liberis masculis, naturalibus & legitimis, & de vero matrimonio; voluit quod dicta bona Sancti Tronqueti pertineant ad Gabrielem, si vivat, sin

E 3 minus

54 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerij,

minus ad ejus liberos masculos naturales & legitimos, provt supra.

Item casu quo dicta substitutio locum habeat in persona Gabrielis, aut ejus liberos masculorum, & dictus Joannes post ejus obitum relinquat filias naturales & legitimas, vult, & onerat per expressum dictum Gabrielem, aut ejus liberos qui habebunt istam substitutionem, quod teneantur solvere cuilibet ex dictis filiabus summam 500. scutorum auri Solis, dum matrimonio collocabuntur.

Item fuit de pacto, quod eveniente casu restitutionis dotis Dominæ Clementiæ Guilhens vxoris dicti Joannis, dos & augmentum ipsius non capietur super Terra sancti Tronqueti, nisi in defectum aliorum bonorum.

Dominus Baptista donator duos habuit liberos, nempe dictos Joannem, & Gabrielem, quem *Primum* vocabimus.

Joannes vnicum habuit masculum, nomine Gabrielem, quem *Secundum* nuncupabimus.

Gabriel secundus duos tantum masculos habuit, videlicet Joannem Scipionem Dominum sancti Tronqueti, qui anno 1638. gloriose in prælio navali occubuit, nullis relictis liberis. Et Dominum Petrum Dominum de Bersueil, qui præterdit fidelcommissum appositum in dicta donatione, fuisse apertum in sui favorem per obitum Domini Joannis Scipionis.

Quæstio ista duo habet capita. Primum, vtrum per mortem Gabrielis secundi, Petrus simul cum Joanne Scipione fuerit admissus ad medietatem dictæ Terræ de S. Tronquet.

Secundum, vtrum per mortem Joannis Scipionis, Petrus fuerit vocatus ad totum.

Ad Primum respondendo, Dixi Petrum omnino à dicta medietate & fideicommisso per obitum Gabrielis secundi præterito remouendum esse.

Constat enim ex tenore donationis, quod Joannes liberam habebat facultatem de dicta Terra Sancti Tronqueti disponendi, in favorem vnius ex liberis suis masculis, aliis exclusis, à la totale disposition & volonté dudit Jean.

Constat etiam, quod Joannes nullam interposuit stipulationem pro suis liberis masculis, sed pro se, & suis hæredibus & successoribus quibuscunque: quo casu liberi non sunt vocati tanquam liberi, sed tanquam hæredes patris primi donatarii: Surd. *decis.* 312. per totam, Menoch. *consil.* 286. per tot. & lib. 3. *presumpt.* 48. num. 1. Mantie. de *tacit. convent.* lib. 14. tit. 18. numero 9. & sequent. Peregrin. de *fideicommiss.* art. 32. num. 15. & tradit in propriis terminis Laratha *consil.* 9. num. 25. & sequentibus. & per tot. & in fortioribus Camill. de *Med.* *consil.* 142. per tot. Vincent. de *Franch.* *decis.* 213. num. 56.

Itavt etiam si Joanni non fuisset data facultas eligendi, potuisset tamen eligere: Cancr. libro 1. *variæ. resolut.* cap. 8. de *donat.* num. 101. in *novis.* & lib. 3. cap. 7. num. 115. Guid. Pap. *quest.* 184. Maynard. lib. 5. *decis.* 91. in *fine.* Caldas de *jure emphyt.* lib. 1. *quest.* 18. num. 30. & *quest.* 17. numero 20. non obstantibus iis, quæ in contrarium deducit Fontanella, quia loquitur in diversis terminis, nec supponit stipulationem eo modo, quo supra, fuisse conceptam: vt bene aduertit & explicat Anton. de Marin. *quotidian.* *resolution.* cap. 89. numero 9. & 30.

Idque non obstante adiectione masculinitatis, quæ non impedit quin qualitas hæreditaria cum

filiatione concurrere debeat, quidquid in contrarium dixerit Decius, quem bene reprehendit Surd. *dicta decis.* 322. numero 8. Anton. de *Marin.* *dicto capite* 89. numero 27. & ita etiam adversus Rusticum docet Fufar. *quest.* 321. numero 22.

Magna enim est differentia inter contrarius ultimas voluntates; in contractibus enim facta stipulatione pro filiis, & multo magis pro hæredibus, etiam in re non transitoria ad hæredes, necesse est filios, qui patri acquirunt succedere volunt, illius esse hæredes mediatos, vel immediatos. Peregr. de *fideicommiss.* art. 32. num. 14. & 15. *Capit.* *consil.* 321. num. 5.

Vnde resultat propositæ quæstionis decisio, quia cum Dominus Petrus non sit, nec fuerit hæres Joannis primi acquirantis, nec mediate, nec immediate, & ex supradictis non possit esse jus quædam filiis, nisi sint hæredes, frustra præterdit aliquod jus sibi vigore illius donationis & stipulationis ea contentæ competere posse.

Item, quia cum ex ordinatione donatoris fuerit facultas vnum vel plures eligendi, Gabriel Secundus Scipionem elegerit in Terra Sancti Tronqueti, mediante donatione eidem facta, & hæredis institutione, & acceptatione hæreditarii cum beneficio inventarii per Scipionem facta; sequitur, Dominum Petrum omnino excludendum esse, cum in eo deficiat alia qualitas essentialis, nempe nominationis & electionis ex dicto testamento requisita.

Neque obstat si dicatur, dictas duas qualitates, nempe tituli hæreditarii, & electionis, concurrere tantum personam Joannis; non autem Gabrielis secundi ejus filii.

Quia respondetur primò quoad qualitem hæreditariam, eam in viroque casu requirere, & traditis per Cephal. *dicto consil.* 311. num. 30. de *Peregrin.* *dicta art.* 32. n. 14. & 15. vbi quod ille qui vult succedere, debet esse hæres medius vel immediatus primi acquirantis.

Respondetur secundò quoad facultatem vnum ex liberis eligendi, illam etiam locum habere in secundo substitutionis gradu (quod Gabriel Secundum gravatum esse supponimus) quemadmodum in primo, cum vna per testamenti aliam declararet: *l. si servum plurium.* ff. de *legat.* 1. l. vtrum. ff. de *perit. hæredit.* l. quibus. ff. de *legat.* 1. nulla enim est melior interpretatio, quam ea quæ fit ab ipsometestatore, præsertim quando in vtraque parte eadem ratio, aut saltem nulla ratio diversitatis reperitur: test: Casanat. *consil.* 17. num. 7. 8. & 9. & *consil.* num. 46. 47. & 48. Hic autem viroque casu militat ratio, vt filii erga parentes continentur debitis obsequiis, & vt parentes pro suis liberis magis consilium capiant, vni, vel pluribus potius expedit, relinquendo.

Et hoc maxime procedit, quia secunda substitutio est copulata cum prima, per dictiones continuas & repetitivas in illis verbis, & si dicti filii Rot. *decis.* 143. n. 8. p. 1. in *recentior.* Peregr. de *jure.* art. 7. n. 48. in *fine.*

Confirmantur prædicta: quia sicut donator qui dilexit filium donatarium quam substitutionem ita magis dilexisse præsumitur filios donatorum quam filios substitutorum: *l. Publius.* §. *si filius.* l. quàm filios substitutorum: *l. Publius.* *quest.* 1. condit. & demonstrat. Fufar. de *substitut.* *quest.* num. 5. Casanat. *consil.* 2. num. 20. & per contrarium primus substitutus debet facilius includi, & sub-

ciliis excludi: idem Casanat. *consil.* 3. *num.* 29. Ergo cum filii primi donatarii magis dilecti, non fuerint inclusi simpliciter, sed ad libitum patris, sequitur multò minus filios substituti alio modo includi debere, quàm sub libera patris electione & dispositione.

Et sanè dum liberos Gabrielis Primi, præmoriēte eorum patre, vocavit, expressit se eos vocare æquis portionibus: quod simili modo expressisset, si liberos liberorum Joannis æquis portionibus vocare voluisset: *l. unica, §. fin. autem ad deficientis, C. de caduc. tollend.*

Unde concluditur Dominum Petrum, in quo deficient substantialia, nullo modo posse præterdere se esse vocatum.

8 Et in effectu ipse durante vita patris, necnon dicti domini Scipionis, nunquam conquestus est, licet ipse sit admodum subtilis & eruditus; certum est autem in interpretandis contractibus multum attendendam esse observantiam: *cap. cum dilectus, de consuetudine, cap. contingit, de transact. l. si de interpretatione, ff. de legib. Cavalcan. part. 3. decis. 18. n. 124. Peregr. consil. 34. n. 6. vol. 3.*

5 Et licet præmissa satis aperta sint, & negotium extra difficultatem omnem reponant, cum præcedentia locum habeant, etiam posita vocatione liberorum Gabrielis Secundi; tamen pro majori exclusione domini Petri statuendum est, dictos Gabrielis Secundi liberos non esse dispositivè vocatos, sed tantum in conditione positos, juxta Gloss. communiter receptam in *l. Lucius, ff. de hered. institutend.* cujus opinio non solum præcedit in testamentis, sed etiam in contractibus, in quibus strictior fieri debet interpretatio, & propterea liberi in conditione positi in contractibus, non sunt ex eo vocati: quidquid dixerit Fufar. *de substitut. q. 437. num. 224.* cum aliis per eum citatis, quia in contrarium est verior, & magis communis opinio, ut dicunt DD. per Nos longa serie citati *lib. 1. c. 98. in questionib. civilibus.*

10 A qua sententia quamvis recedatur stantibus conjecturis, & DD. tot conjecturas in medium afferant, tantasque illarum limitationes proponant, atque confundant, ut nullus ferè casus contingat, in quo quis facile non possit vel affirmativam, vel negativam opinionem sustinere, cum magno Iurifconsultorum & Iurisprudentiæ dedecore, ut dicit Bellon. jun. *consil.* 26. *num.* 48. & questio illa hodie sit Iudicibus arbitraria, ut notat Gratian. *discept. forens. cap. 928. num. 17. Mantie. de conjectur. lib. 1. tit. 3. num. 28.* & ita sapius Rota Romana declaravit. Tamen in casu nostro, non solum ex supra deductis, sed etiam ex pluribus aliis constat, donatorem noluisse liberos liberorum dispositivè vocare: si enim vocatos præsupponimus omnes liberorum liberos, contradictionem & repugnantiam inducimus: admittimus enim liberos parentum exclusionem, qui cum vocati non sint, gravari non poterunt: *lab eo, C. de fideicom. Bartol. & alii communiter in l. Centurio, ff. de vulg. Rot. decis. 486. n. 71. p. 1. in recentior.*

Si verò liberos dumtaxat eorum, qui fuerint electi, vocatos supponimus, sequitur aliud absurdum, nempe quod liberi Gabrielis Primi minùs dilecti, excluderent filios masculos Joannis, qui à patre non fuissent electi: ergo ad vitandum absurdum, concludendum est liberos in conditione positos non esse vocatos.

Præterea clarior colligitur conjectura voluntatis dicti donatoris, qui mandavit dotem quingen-

torum scutorum auri de bonis vinculis assignari filiabus Joannis. Quod si filios filiorum illius dispositivè vocare voluisset, dotem etiam illorum filiabus assignari mandasset: Menoch. *consil.* 327. *num.* 70. Fufar. *quest.* 480. *num.* 9. & 11. & *consil.* 35. *num.* 7.

Nec quidquam nocet conjectura ex eo desumpta, quod agitur de descendantibus. Quia illa nihil facit ad propositum, & illam rejicit Rota apud Burat. *decis.* 387. *numero* 1. & *decis.* 385. *numero* 8. Thesaur. *decis.* 96. n. 7. Bellon. jun. *consil.* 46. n. 56. ubi testatur de communi.

Similiter nihil nocet qualitas masculinitatis, etiam coniuncta cum digressionem ad plures gradus substitutionum: Rota *decis.* 486. *numero* 17. & 18. *parte* 1. in recentior. Burat. *dist. decis.* 387. *numero* 3. Gabriel *consil.* 123. *numero* 28. *vol.* 2. Rota *decis.* 1154. *numero* 3. *parte* 3. *divers.* Gratian. *c. 352. n. 13.* & 14. Peregr. *consil.* 152. *numero* 9. *vol.* 5. Sord. *consil.* 315. *numero* 49. Rota *decis.* 538. *numero* 7. *parte* 2. in recentior. † Quod maximè locum habet, quia masculi non sunt positi in conditione affirmativa, sed negativa: Ruin. *consil.* 134. *num.* 5. *lib.* 3. Rustic. *de fil. in condit. post. lib. 2. c. 3. n. 12.* Casanat. *consil.* 4. *num.* 296.

Et hoc maximè procedit, quia aliunde colligitur, donatorem nullam habuisse intentionem conservandæ agnationis: Burat. *dist. decis.* 387. *numero* 3. tum quia permisit donarium stipulari pro se, & suis hæredibus & successoribus quibuscumque; tum quia nullum perpetuum fecit fideicommissum, neque gravamen liberis liberorum iniunxit, nec ad multos substitutionum gradus processit, imò substitutionem omnem terminavit in Gabriele Primo, cuius liberos tantum in casum vulgarem ipsi substituit, nec feminas masculis non extantibus vocavit, nec bonorum alienationem prohibuit, nec deficientibus masculis iussit arma & insignia suæ familiæ deferri, nec ultimo loco extraneos vocavit: de quibus omnibus Fufar. *quest.* 437. *n. 33. vsque ad 43.* Imò quod plus est, permisit Joanni de dictis bonis donatis ad libitum disponere, ita ut si decem liberos habuisset, totidem porciones de dicta Terra, quæ non magni est valoris, & vix tunc temporis excedebat valorem octo millium scutorum, fieri permisset, quæ omnia sunt contraria conservatoriæ agnationis.

Neque dicatur, filios filiorum censi vocatos, 17 stante dictione collectiva, *ensans*, juxta Rotam *dec.* 266. *num.* 10. & 12. & *decis.* 300. *numero* 3. *parte* 1. in recentior.

Respondetur primò, quod hanc conjecturam reprobant Menoch. *libro* 4. *presumpt.* 79. *numero* 76. Rota Bonon. relata per Giouagnon. *consil.* 82. *num.* 165. *lib.* 1. Fufar. *quest.* 437. *numero* 205. Cephal. *consil.* 419. *numero* 30. 31. & 74. Maximè quando cum nomine *liberorum*, non adfunt verba denotantia tractum temporis: Sord. *decis.* 346. *numero* 28. *consil.* 554. *n. 20. versic. nec dicatur.* Rota *decis.* 357. *n. 2.* & 11. *p. 1. recentior.*

Secundò, quod cum donator discretivè loquutus fuerit de liberis, & de liberis liberorum, non potest in primo casu nomine *liberorum* intelligi, nisi de liberis primi gradus: Rota *decis.* 473. *numero* 21. *parte* 4. *tom.* 2. Menoch. *consil.* 328. *numero* 8. 9. & 10. Giouagnon. *consil.* 24. *numero* 55. *lib.* 1. Sord. *consil.* 554. *num.* 6. *versic. id quod ostenditur* & in effectu dum donator loquitur de dote filiabus constituenda, sumit nomen, *Ensans*, proptèr opponitur nomini, *des filles*, disponens & ordinans, *que les enfans masles*

56 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerii,

de Gabriel donneront cinq cents escus aux filles de Jean, au cas, &c.

20 Tertiò, variz sunt DD. Galliz opiniones circa interpretationem dictionis, *enfants*: nam licet plures, quos allegavi superius parte 1. *quasi. civil. § 1. n. 11.* existiment dictionem illam esse collectivam, & æquivalere dictioni *liberorum*. Tamen alii plures existimant hoc nomine, *des enfants*, solos liberos primi gradus contineri, vt notat Montolon *arrest. 26. Mornac. ad l. 3. C. de inoffic. testam. Pelæus quasi. illustr. 18.* Brodeau ad Loner in *nouis additionib. ad litteram S. numero 8.* in ultima editione anni 1656. & ita iudicatum per Rotam Romanam in causa Domini d' Aubres, seu in Auenionensi fideicommissi coram R.P.D. Pirouano, die 7. Maii 1638. superius inserta cap. 12. numero 21. In qua causa ego scripseram pro Domino d' Aubres; siquidem Domina Richarda in testamento substituerebatur Dominum Gabrielem de Grillers, casu quo *les enfants males de Noble Pierre de Gerards* decederent *sans enfants males*. Et cum Dominus d' Ampus nepos ex filia Petri prætenderet se vocatum, fuit exclusus vt non comprehensus sub nomine, *des enfants*. Et sanè ex communi usu loquendi, nepotes sub nomine, *des enfants*, non contineri dixi *suprà. parte 1. c. 99. n. 18.* maxime quando agitur de persona imperita.

Non nocet etiam, quod donator voluerit dotem nurus non capi, nisi in subsidium, de dicta Terra Sancti Tronqueti. Quia hoc solum respiciebat fauorem liberorum primi gradus Joannis, qui erant dispositiue vocati: imò ex hoc desumitur argumentum ad exclusionem substitutionis liberorum secundi gradus, cum in eorum fauorem nullam fecerit similem prohibitionem circa restitutionem dotum.

21 Nec similiter obstat quod agatur de Castro & Iurisdictione: quia cum donator non iusserit illam integram conseruari, sed plures portiunculas fieri permiserit, & ageretur de iurisdictione modici valoris, quæ tunc non dependebat à supremo Principe, sed à Domino Barone Serignani, nec habebat ius aliquod meri aut mixti imperii, & ideo eam solum Bastitam vocat Bertrand. *consil. 2. in princip. vol. 2. posterior.* coniectura huiusmodi non est magni faciendæ, prout eam non magni facit Fular. *quasi. 480. num. 77. versio.* Hæc tamen declaratio: Alciat. *consil. 2. num. 31. versio.* non obstat quod donatio libro 8.

Vnde concluditur, Dominum Petrum ex primo capite non esse vocatum.

Ad secundum Caput paucis respondendo, concluditur similiter Dominum Petrum non esse vocatum.

22 Nam præsuppono quod non sit vocatus in primo capite, prout non esse ostendimus: non est etiam vocatus in secundo, vt dicit Rot. *dicta decis. 486. num. 21. parte 1. recentior.* & vocatio est vnum ex requisitis ad reciprocam, l. Titia Scio, §. Scia libertis, ff. de legat. 2. intelligendo prout *suprà. cap. præcedenti. n. 4.*

23 Sed posito citra veri præiudicium, quod fuisset vocatus in primo; non tamen ideo censeretur vocatus in secundo, quia ex substitutione actiua nihil infertur ad passiuam: Peregr. *consil. 47. n. 15. vol. 1. Surd. consil. 315. n. 13.*

Et positi in conditione etiam in casibus, in quibus sunt vocati, non censentur inuicem reciprocè grauati: Rot. *dict. decis. 538. num. 8. part. 2. in recentior. & decis. 486. num. 22. parte 1.* & ab hac sententia temerarium esset recedere in consulendo, vel iu-

dicando, vt dicit Fular. *quasi. 441. num. 2. versio.* existimo ego: maxime cum deficient omnia requisita, de quibus in dicto §. Scia libertis: & nullæ coniecturæ adfint coniecturæ, imò omnes coniecturæ deicommissum, & multò magis contra recipiunt, vt *suprà* fusè demonstratum fuit, & optimè docet Fular. *consil. 17. à n. 27. per multos sequent.*

Vnde constat nullum in casu proposito adesse deicommissum in fauorem dicti Domini Petri.

¶¶¶¶¶

CAPUT CXX.

Expenduntur variz coniecturæ tam vocationis, quam exclusionis liberorum posterorum in conditione: nempe ex qualitate descendentiæ, masculinitatis, dotationis filiarum ordinatæ. De coniectura posita ab absurdo vitando, à verisimili mente testatoris, & aliis similibus.

SVMMARIVM.

- 1 Quod agatur de descendentiis, non est coniectura vocationis liberorum posterorum in conditione.
- 2 Reijcitur vocationis coniectura ex eo quod agatur de contractu.
- 3 Ex dispositione in rem concepta quæda oritur coniectura vocationis.
- 4 Fideicommissum quantumvis reale, & ingratum est ad personas, & casus expressi.
- 5 Qualitas masculinitatis quantum operetur ad eligendum filiorum vocationem.
- 6 Quando pater stipulatur pro se & liberis & successoribus quibuscumque liberi vocantur quam hæredes, non tamen liberi.
- 7 Vocatio liberorum posterorum in conditione excluditur per contrarias coniecturas.
- 8 Agnationis coniectura contraria est veterem iussu in plures successores.
- 9 Per illa verba, si tunc viuat, sit ut viuentem potius expiret substitutio.
- 10 Quando testator mandauit feminas dotari à toto casu, ex eo oritur coniectura exclusionis commissi in alio casu.
- 11 Si testator in vno casu filios in conditione potius expressè vocauit, excluditur coniectura vocationis in alio.
- 12 Coniectura ab absurdo vitando potius est exclusione vocationis.
- 13 Electio censetur facta per eum qui habet facultatem eligendi per donationem, aut hereditatis substitutionem.
- 14 Excluditur vocatio ex coniectura posita à verisimili mente testatoris.

IN eadem causa, de qua in præcedenti capite, præterito fideicommissio Sancti Tronqueti, posita fuerunt dubia, quibus responsum fuit inquitur.

Ad primum, quod Petrus videtur vocatus, tantum in conditione positus, quia est defunctus à primo donatore.

Responderetur, quod licet agatur de descendentiis in conditione positus, verius est ipsos non esse dispositiue vocatos, nisi concurrentibus con-